

Azoknak a szülőknek, akiknek felnőtt gyermekei eltávolodtak Istentől

A keresztény szülők számára nagy szenvedést jelent, amikor észreveszik, hogy felnőtt gyermekeik eltávolodtak a vallás gyakorlásától. Hogyan

---

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

1 / 14 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/azoknak-a-szuloknek-akiknek-felnott-gyermekei-eltavolodtak-istentol/> internetes címről származik. A cikket 2022-07-01 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

közelítsük meg őket és hogyan segítsük őket, hogy visszatérhessenek Istenhez, anélkül hogy elriasztanánk őket?

A legidősebb gyermekénél 18 éves korában kellett szembesülnie ezzel a helyzettel, amikor az visszaadta neki a Bibliát: „Mama, nem kell már nekem ez a mindenféle, befejeztem”. Néhány évvel később a fiatalabbik lánya szakított teljességgel az Egyházzal és addigi jó barátaival, anélkül, hogy okát adta volna. „Tördöfésként ért ez engem - mondja az 56 éves szőke édesanya. És evvel kell élnem”.

„Mit rontottunk el?” - kérdik aggódva a szülők, akik gyerekeiket hitre nevelték és azok most eltávolodnak az őket „kábító” gyakorlattól. Hogyan higgyék el, hogy Isten már nem jelent semmit gyermekeik számára, amikor pedig az ő számukra Ő jelent mindent? Bűntudatuk van, és sírnak, ahogyan ezt a 82 éves Louise néni vallja, remegő hangon: „Megtört a szívem. Mind a négy fiam abbahagyta a vallásának a gyakorlását. Az unokáimnak soha senki nem beszélt Istenről.”

Egyébként azok a gyermekek, akik elutasították az Istent, kerülőutakra tévednek és ez aggasztja a szülőket. Egyesek túlzottan az anyagi javak útjára lépnek, és a „mindig többet” keresik. Marie-José két harminc év körüli lánya „együtt él párjával és nem szándékoznak egyházi házasságot kötni”. Ez teljesen ellenkezik avval, amit a számukra remélt. „Hogyan tudják majd megtalálni életük értelmét?

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

2 / 14 oldal | © Katolikus.ma

Szenvedek ettől, mert tudom, hogy ez nem vezet boldogsághoz” - panaszoja Marie-José.

Ez a helyzet kihat az együtt töltött időre is. Mivel nem képesek megosztani velük a hitüket, a szülők folyamatosan visszas helyzetbe kerülnek saját gyermekeikkel. „Ha Krisztusról beszélek, bezárkóznak és távolságot tartanak velem szemben. Ha nem szólok semmit, annyira boldogtalan vagyok, hogy nem tudom megosztani velük az egyetlen kincset, ami segíthetne rajtuk” - sóhajtja Izabella. A szülőknél felébred a félelem, hogy gyermekeik eltávolodnak tőlük. „Karácsonykor úgy rendezik programjukat, hogy a párjuk családjához menjenek, és így elkerülik, hogy velünk jöjjenek az éjféli misére” - mondja Michel, egy 64 éves nyugdíjas.

Vitatkozzunk a hitről, de kerüljük el az agyonismételt jeleneteket

Ahány ember, annyiféle történet. Sokan nem mennek el vasárnap misére, de nem tagadják meg hitüket Istenben. Mások kételkednek létezésében, de semmiféle ellenérzést sem táplálnak az Egyházzal szemben, megkereszteltetik gyermekeiket és hitoktatásra járatták őket, a legkisebb zavar nélkül. Végül vannak, akik élénk ellenszenvet mutatnak Istennel, a hit gyakorlásával és az Egyház intézményével szemben.

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

3 / 14 oldal | © Katolikus.ma

Családon belül felvetni ezt a témát nem könnyű. Furcsa módon talán sokkal könnyebb, ha idegeneknek nyitjuk meg szívünket és beszélünk a Krisztussal való kapcsolatunkról, mintha családtagjainkkal tennénk. Saját körünkben fennáll a veszély, hogy egyfolytában olyan szövegeket ismételtünk, amelyekre már minden fél előre ismeri a visszavágást. Lényeges kritérium a következő: ténylegesen kívánják-e a tanácsot, befogadóak-e, vagy ezt a beszélgetést provokációnak tekintik? Ebben az esetben ajánlatos röviden végezni egy könnyed fordulattal, vagy leheletnyi humorral, inkább, mint természetlen prédikációba bocsátkozni. Egy fohász a Szentlélekhez segít, hogy visszafogjuk magunkat, ne mondjuk ki a sértő visszavágást, és megtaláljuk a megfelelő szavakat álláspontunk megvédésére és a kölcsönös tisztelet fenntartására. Bármilyen történjék is, a szülők vigyázzanak, nehogy „felháborodottan felcsattanjanak!” Ezt ajánlja Marie-Madeleine Martinie, a *Kommunikáció a családon belül* c. mű szerzője (Le Sarmant-Fayard kiadó). Még ha megdöbbennek vagy megbotránkoznak is, az író azt ajánlja, kerüljék el a helytelenítés minden jelét. Viselkedésük legyen jóindulatú, befogadó magatartás.

Sajnos valóban léteznek intellektuális rendű nehézségek a hit elfogadására. Más, gyakran implicit okok pedig egzisztenciálisak. Ezek a fiatal felnőttek a társadalom által terjesztett ellenvetéseket ismételték: a sok rossz létezését a világban, a papi házasság kérdését, az Egyház „homofób” voltát és sok egyebet. Ezek

---

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

4 / 14 oldal | © Katolikus.ma

mögött a kritikák mögött gyakran olyan okok rejlenek, amelyek az élet értelmét érintik. A bökkenő pedig gyakran az Egyház által a szexualitás terén előírt erkölcsi kívánalmak betartása. Szerintük ez akadályozza őket abban, hogy úgy éljenek, ahogyan kívánják. Innen már csak egy kis lépés az Egyház elvetése.

Egyéb indítók is kérdéssé teszik hitüket: haláleset, amit nem képesek elfogadni, szerintük meg nem hallgatott imák, szenvedések, amelyekért Istent tartják felelősnek, katolikusokkal szembeni ellenérvek .... hosszú a lajstrom. Ezekre az ellentmondásos ellenvetésekre reagálni komoly megfontolást, sőt utánakeresést kíván. Csak semmi pánik, ha nem tudunk egyből válaszolni: „Komoly kérdést vetsz itt fel. Mások is elgondolkodtak ezen. Utánakeresek és visszatérünk majd rá”. Vigyázat, ezeket a fiatalokat nem lehet avval kielégíteni, hogy „az Egyház azt mondja”. Ezért fontos kialakítani a természet törvényének és a boldogság keresésének megfelelő választ. Erre a célra a realiztikus filozófia - tomista vagy arisztotelészi - értékes segítséggel szolgál.

A prioritások legfontosabbika: az elfogadás

Mikor a vallásról és az ebből adódó meggyőződésről már nem lehetséges beszélni, „nagyon keserves nem mondani semmit sem!” - mondja Claire. - Bizony ügyetlenségeket követtem el, elmulasztottam olyan alkalmakat, amikor

---

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

5 / 14 oldal | © Katolikus.ma

hallgatnom kellett volna. Ahogy öregszik az ember, annál inkább belátja ezt. A fáradság és a félelem igen rossz tanácsadók.” Ahogy felforrósodik a hangnem, egyes szülők megütköznek az Egyházra vonatkozó csípős és keserű megjegyzéseken, vagy adott esetben az órájuk vonatkozó nyílt bírálatokon. Alázatosak lesznek és kifosztottnak érzik magukat. Ilyen körülmények mellett fontos fenntartani a kapcsolatot és kimutatni a szeretetet: mozdulatokkal, figyelmességgel, együttérzéssel ... Az Egyház heves elutasítása gyakran valamiféle sérülést takar. Még a szülők sem tudnak mindent ezekről a rejtett drámákról. Az egyik édesanyának nemrég alkalma nyílt kimutatni anyai szeretetének jelét harmincas éveiben járó leányával szemben. Egy depresszió következtében lánya bevallotta, hogy tíz éve alávetette magát egy abortusznak „A föld nyílt meg a lábam alatt! Hogyan tudott ennyit szenvedni teljesen egyedül?”

„Szeretet és igazság”. Nehéz betartani ezt a két elvet! Marie-Paule Mordefroid egyetemi végzettségű pszichológus felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy különbséget tegyünk a személy és annak cselekedetei között. Feltétel nélküli szeretetünk kimutatása fiunk vagy leányunk felé összeegyeztethető azzal, hogy nem értünk egyet bizonyos választásaival. „A múltban egy bűnben élő gyermeket kitagadtak, ami cselekedetének szintjére alacsonyította le. Manapság az a veszély, hogy átesünk a ló túlsó oldalára. Attól való félelmükben, hogy elveszítik kapcsolatukat fiukkal vagy leányukkal, a szülők nem vállalják a gyermekek

---

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

6 / 14 oldal | © Katolikus.ma

cselekedetei feletti bírálatot.” Hogyan fogadjuk el saját gyermekeinket, akiknek választott életformája teljesen szembe megy a mi legfontosabb értékeinkkel?

Hosszú ideje együtt élő párok számára közös szobát kell előkészíteni, vagy külön szobát? „Ezen a téren bizonytalanok vagyunk!” – kiált fel Francois Potez atya. – A családi hagyományoktól és a személyiségektől függően azt tanácsolom a szülőknek, hogy legyenek vagy nagyon szigorúak vagy nagyon rugalmasak. Nincs határozott szabály, csak az irgalomé. Ez együtt jár az igazságossággal”. Jobb nem elhamarkodottan dönteni, a fiatalok érkezése előtti napon, ehelyett a szülőknek megbeszélést javasol.

„Ha egy gyermek eltávolodott az Egyháztól, az nem jelenti, hogy nincsenek értékei”

A gondoskodó szeretet terén értékrend áll fenn, ami elsősorban abból áll, hogy támogassuk azokat, akik kialakulóban vannak. Az unokaöccsök és unokahúgok, főleg 10-14 éves koruk között nagyon rászorulnak a szilárd támpontokra. Ugyanolyan szinten kezelni az együtt élőket, a jegyeseket vagy a házaspárokat az abszolút relativizmus helyzetéhez vezet. Amikor a helyzet úgy hozta, Michel, négy harminc év körüli gyermek apja, a világos megfogalmazást választotta az együtt élő párral szemben, mielőtt közös szobát ajánlott volna nekik. „Rávilágítottunk

---

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

7 / 14 oldal | © Katolikus.ma

számukra, hogy ez nem magától értetődő”. Felhasználta az alkalmat, hogy rámutasson: milyen boldogság elköteleződni a házasságban. A fiatalok megköszönték a fogadtatást. Együttélés, többszöri házasság ... A szülők persze számításba vehetik a fiatal pár kapcsolatának stabilitását: ha jelentkezik a baba, az annak a szándéknak a jele, hogy a kapcsolatot maradandónak tervezik.

„Ha egy gyermek eltávolodott az Egyháztól, az nem jelenti, hogy nincsenek értékei” – hangsúlyozza Marie-Paule Mordefroid, arra biztatva a szülőket, hogy „juttassák érvényre az értékeiket”. Michel is egyetért: „Fiatalabbik fiam, aki talán a leghatározottabb az Egyház elutasítása terén, elhatározta, hogy nem keresztelteti meg a kislányát. Másrészt viszont nagyon altruista, sokat dolgozik a Vöröskeresztnek”. Claude Courtois atya fontosnak tartja a megkülönböztetést a hit és a gyakorlati élet között. „Ismerek egy ifjú párt, akik nem hívóként mutatkoztak be. Mindkettejüket keresztény szülők nevelték. Harmadik gyermeküknél elutasították az orvos által javasolt abortuszt és azt választották, hogy megtartják a gyermeket. Kerüljük el az emberek címkézését.” Isten egyedül ismeri a szíveket.

Ismerjük el, hogy nem vagyunk tökéletesek, de

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

8 / 14 oldal | © Katolikus.ma

ne essünk kétségbe

Óvakodjunk az eltúlzásoktól, attól, amikor a hitélet formálissá válik, vagy amikor minden időnk a kórusnak, a képviselőtestületnek és a plébániai összejöveteleknek szenteljük. „Helyezzük Istent életünk középpontjába, de anélkül, hogy elhanyagolnánk a többi koncentrikus kört!” - ajánlja figyelmünkbe Ludovic Lécuru atya, *A hit átadása a családon belül* c. mű szerzője (Emmanuel kiadó). Ne hanyagoljuk szándékosan a világi tevékenységeket, koncentráljunk más érdeklődési területekre is, különösen a gyermekeinkére. Ugyanígy jobb elkerülni, hogy egy kisgyermek születésnapjára egy ikont vagy egy rózsafüzért ajándékozzunk. „Az Úr sokkal meggyőzőbb, mint az összes hadicsel!” - teszi hozzá.

Ne arra várjunk, hogy „tökéletesek” legyünk ahhoz, hogy megmondjuk mi a helyes és mi teszi az embert boldoggá - ezzel ugyanis azt kockáztatjuk, hogy soká kell még hallgatnunk!

Ha azok, akik elutasítják az Egyházat, nekilátnak elősorolni a keresztények hiányosságait, ne bocsátkozzunk bele a perfekcionizmusnak ebbe a játékába.

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

9 / 14 oldal | © Katolikus.ma

„Amikor azt gondoljuk, hogy példa kell legyünk, hajlamosak vagyunk arra, hogy kedvező színben tüntessük fel magunkat és leplezzük az árnyoldalainkat. A hit átadásához pedig teljes őszinteség szükséges” – erre tanít a bencés rendi Odilo Lechner a *Nagyszülők, adjátok tovább hiteteket* c. művében (Salvator kiadó). A szülők számára ez azt jelenti, hogy tudják beismerni tévedéseiket és tudjanak bocsánatot kérni esetleges ügyetlenségeikért. Ismerjék be egyszerűen, hogy nem jutottak még el a szentségnek arra a fokára, amire pedig törekszenek. Hány út áll előttünk nyitva a koherencia és az alázatosság terén, hogy ne kritizáljuk a plébánost, a misét vagy a szomszédokat! Michel hangsúlyozza annak az állandó szükségességét, hogy saját magunkat javítsuk. „Bár olvasni, gondolkodni, imádkozni szeretnénk, úgy élünk, mint bárki más: aggódunk a holnapért, a kocsival, a napi kis gondokkal törődünk”. Azonban ne várjunk a tökéletességre ahhoz, hogy megmondjuk, mi a helyes, és mi az, ami az embert boldoggá teheti – ezzel azt kockáztatjuk, hogy nagyon sokáig kell csöndben lennünk! Az Úr kegyelme áthatol gyengeségeinken is.

Szeretni, de ezt finoman, tapintattal kimutatni

A taizéi Roger testvér odáig ment, hogy azt vallotta „ne beszéljünk Istenről, csak ha kérik tőlünk, de éljünk úgy, hogy kérjék ezt tőlünk”. Messze legyen tőlünk a vértelen, aggodalmaskodó erkölcsi élet, éljünk szeretetben, vidáman, ettől lesz

---

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

10 / 14 oldal | © Katolikus.ma

hitünk megvallása hihető, hiteles. Példaként említsük azokat a szülőket, akiknek három, 17 és 21 év közötti fia elhagyta a vallásgyakorlást. A szülők külön figyelmet szenteltek arra, hogy a szentmiséről mindig boldogan, szeretetben térjenek haza. Ez a „vasárnapi boldog hangulat” apránként tovább terjedt. Két év kitartás után a fiúk visszatértek a templomba. Az általuk sugárzott békességgel, örömmel, jószággal a szülők Isten szeretetéről tanúskodtak. „Keltsük életre hitünket - folytatja Lécuru atya. - A hit megvallása a szó és példa útján terjed”.

A szülők feladata, hogy megkülönböztessék, mikor kell hallgatni és mikor kell szólni. Négy házas gyermekének Michel nem habozik néhány jelzést juttatni, mint például egy bölcs mondást, vagy bibliai verset, húsvétkor a tányérjukra elhelyezve. Unokáival könnyebben sikerül a hitének kimutatása. Mikor megérkeznek hozzá nyaralni, velük együtt mondja az esti imát, Jézusról mesél nekik „történeteket”, amiket már követelnek lefekvés előtt. Felel kérdéseikre a halálról, a túlvilágról, mikor a szülők erről csak futólagosan, kerülő formában adnak felvilágosítást. Az ilyen evangelizáció csak egy feltétellel lehetséges: egyetértésben a szülőkkel. A nagyszülők nem akarják elvenni a szülők helyét és természetesen nem ítélik meg választásuk felett. Így Yvette azt ajánlotta lányának, aki egyedül neveli gyermekét, hogy vigye el hitébresztő oktatásra. „Elfogadta a tanácsot. Ha elutasította volna, tiszteletben tartottam volna választását. Vissza lehet térni a dologra később!”. Ugyanúgy, amikor a gyermek 6

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

11 / 14 oldal | © Katolikus.ma

éves korában kérte a keresztséget, ezt mondta lányának: „Jó volna elfogadni kérését, de te határozol”.

Kapaszkodjunk az imába, cselekedjünk bizalommal és a megváltás reményében

„Az én drámám az, hogy hiába adtam át hitemet, nem tudtak találkozni az Úrral” – kesereg Patrick, aki elvált, két gyermek apja, 30 éve hitoktató. – Úgy tűnik nekem, hogy gyermekeim a hitből csak a szertartásokat tartották meg.” De Isten úgy nyilvánul meg, ahogyan jónak látja. Amikor úgy ítélte, meg tudta érinteni Mária Magdolna, a bűnös asszony lelkét, az Őt üldöző Pált és a lázadó Ágostont. Ezer útja van megnyilvánulásának, de egy dolog egészen bizonyos: a legmegfelelőbb módot választja ki mindenki számára! És meghagyja szabadságát, hogy válaszoljon.

„Istennek semmi sem lehetetlen. Nem tagadhatja meg egy anyától gyermekei üdvösségét. Ezért adta oda tulajdon Fiát!”

A szülők nem tudnak ebben a személyes szeretetaktusban Krisztussal együttműködni. Csupán lankadatlanul imádkozni tudnak, mint Louise, akinek imája szüntelenül száll az Úrhoz: „Éjjel és nappal kérem Miasszonyunkat. Kérem

---

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

12 / 14 oldal | © Katolikus.ma

őrangyalaikat, hogy látogassák meg őket, kísérjék őket. Isten szívébe merítem őket”. Mások azért imádkoznak, hogy gyermekeik találkozzanak hívőkkel. „Szeretnék tanúságtevő lenni, de nem tudok. Ez nekem nem megy” - vallja be Marie-José. - Imádkozom, hogy egy idegen hívő személlyel kerüljenek barátságba.” „Az Úr mindig küld támaszt a megpróbáltatásban, nem hagyja, hogy magunkra maradjunk” - vigasztalódik Claire, aki az anyák imaköréhez csatlakozik és sógornőjével vállvetve könyörög.

„Megosztani a szenvedést nagy kegyelem és könnyebbség” vallja a nyolcvanas éveiben járó Louise, aki minden héten imádkozza a rózsafüzért falujának néhány nyugdíjasával együtt. Claire pedig arra ébredt rá, hogy az Istennel való saját kapcsolatának kell növekednie, erősödnie az imádás, a szentmise és a szentségek által. „Ha Isten közelségében élünk, az segít elviselni ezt a nagy megpróbáltatást” - vallja Louise. Ezáltal érzékelem Krisztus szenvedését is, aki megélte, hogy szeretetét sokan visszautasították.” Ez rávezeti a szülőt arra, hogy Isten szemével nézzen gyermekeire, és meglássa végtelen türelmét. Minél több irgalommal árasztja Isten a szülőt, annál inkább biztos lehet abban, hogy fiaihoz és leányaihoz is irgalmas lesz. „A szülők tartsák meg a hitet a Szentlélekben - mondja Marie-Paule Mordefroid. - Szívükben lakik keresztelésük óta. Egyedül Ő képes arra, hogy lelkük mélyéből vezesse őket, anélkül, hogy kényszerítené őket.”

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

13 / 14 oldal | © Katolikus.ma

„Főként pedig álljuk a csapásokat és őrizzük meg a reményt! - biztat végül Claude Courtois atya. - Isten jobban belelát a szívekbe, mint mi. Ő nem hagyja el gyermekeinket. Nincsenek elveszve. Jézus tudta a módját, hogyan bánjon a szamáriai asszonnyal, visszaadva neki méltóságát és hitét.” Luise nem rejt el könnyeit, de bizodalmát sértetlenül megtartja: „A sok könny és ima gyermekei nem veszhetnek el. Istennek semmi sem lehetetlen. Nem tagadhatja meg egy anyától sem gyermekei üdvösségét. Saját fiát ezért adta oda”! Ugyanezt visszhangozza Marie-José is: „Úgy érzem, mindent elrontottam. De bízom az Úrban. Én elvégeztem az ültetést, Őt pedig arra kérem, öntözze meg virágaimat, hogy kinyíljanak”. Mert a szülők dolga a vetés, Isten egyedül ismeri az aratás idejét.

Írta: Stephanie Combe / Aleteia

Fordította: Dr. Seidl Ambrusné

Szerző: Szerk. (2021-01-04)

14 / 14 oldal | © Katolikus.ma